

دریغ ا
"بازمانده"

شعر من ،

ریشه و اندیشه ی من !

این مبادا ،

که بینم روزی ،

بی بر و برگ شود ،

ریشه ی من .

به چه کار آیدم ، این بوته ی زرد

گر نیارد گل سرخ ؟

شاعر کشور گل های جهان جاویدم .

ای دریغ ،

از چمن سوخته مان !